

Միսաք Մեծարեւնց

Ցնորոտ անդորրություններ

Հեշտ, փայփրլուն գիշերների անդորրություն մը ցնորական...
Դողոշների մերթ կեղերջներ լուռին սրբույթը կը լկեն.
Ծովախորշին մեջ ընկղմած լույսե աչքեր՝ որ կը խոկան՝
հոգնա՛ծ, մաշա՛ծ իրենց տարփոտ, իրենց բոցեղ տրտմութենն:

Ցայգն է ժայթքած իր շողակի շատրվաններն անրջական,
հեռուներեն ուտի մը թավ հեծքը կուգա դողդրդալեն.
այս գիշեր ջերմ ու երազված կայծեր հոգվոյս խորերն ինկան,
կը մարեն լույսը լամպարիս, ու կ'երազեն մըրափելեն:

Շանթե աչքեր, բոցե թներ մըտածումիս կ'անցնին քովեն.
և հուրիներ՝ նոր հոլանած ալապաստրը իրենց կուրծքին՝
որոնց համար շրթունքներըս անթիվ իղձեր կը թոթովեն:

Որմին վըրա տրտմություն մը կը ցանե բիլ եղրևանին,
դաշտերուն մեջ հարսնուկների բոսոր իղձերը կը ցամքին.
մինչ ես կ'ըմպեմ հաշիշն անհագ ցընորաբեր այս գիշերին: